

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/29/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112010267
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Straka
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3112010267.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Straku a prísediacich Jána Reháka a Štefana Blahu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.5.2012 takto

r o z h o d o l :

X. Henrich D., nar.XX.XX.XXXX v Trenčíne, trvale bytom Dubnica nad Váhom,
T. I, XX/XXX, odo dňa 27.09.2011 v Ústave na
výkon väzby Ilava

2. Vladimír Z., nar.XX.XX.XXXX v Ilave, trvale bytom Mesto Dubnica nad Váhom,
odo dňa 27.09.2011 v Ústave na výkon väzby
Ilava

s ú v i n n í, že

dňa 26.09.2011 v čase okolo 24,00 hod. v Dubnici nad Váhom, po vzájomnej dohode o návrhu obv. G. D., že či si obv. K. Z. nechce zarobiť, išli do reštaurácie „Poľovník“, kde sa mali sudy predať osobe, ktorí im mala dať peniaze na ruku a tak sa mali rozdeliť, avšak keď im táto akcia nevyšla a keď sa vrátili a zbadali, že ide nejaký napitý muž, ktorý bol asi 30 metrov od nich a išiel smerom k hotelu „Kristína“, začali ho prenasledovať, išli za ním po tom istom chodníku asi vo vzdialenosti 15 metrov a keď Štefan D. zabočil smerom doľava k bytovke blízko hotela „Kristína“, obvinený G. D. mu povedal, aby ho zozadu sotil a potom mu zobral peňaženku, že on bude dávať pozor, či niekto nejde, čo aj obv.K. Z. urobil, rozbehol sa za poško.K. D., zozadu ho sotil, pričom keď tento spadol na zem, udrel ho päťou do tváre a zo zadného vrecku amu vytiahol peňaženku, v ktorej bola minimálne finančná hotovosť vo výške 130 EUR, ako aj mu odcudzil preukaz a kartu zdravotného poistenia, kreditné karty Quatro, Dexia, VUB banka, 2 kusy stávkové tikety v hodnote po 10 EUR zo stávkovej spoločnosti Nike a Terno, po čom obaja z miesta činu ušli a z odcudzených peňazí obv.K. Z. dal obv.G. D. 2,50 EUR

t e d a

obvinení 1. a 2

spoločným konaním proti inému použili násilie, hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci

č í m s p á c h a l i

zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods.1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

1. Obžalovaný G. D. podľa § 188 ods.1 Trestného zákona za použitia § 38 ods.4 Trestného zákona v spojení s § 37 písm.m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 /šest/ rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovaný G. D. zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

2. Obžalovaný K. Z. podľa § 188 ods.1 Trestného zákona za použitia § 38 ods.3 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písm.d,/ Trestného zákona a § 37 písm.h/ Trestného zákona v spojení s § 42 ods.1 a 41 ods.2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 /päť/ rokov deväť /deväť/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaný K. Z. zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona súd r u š í výrok o treste uložený obžalovanému K. Z. trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn.3T/3/2012 zo dňa 09.01.2012, ktorým bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 /dva/ roky a súčasne ruší výrok o treste uložený obžalovanému K. Z. trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn.2T/196/2011 zo dňa 06.10.2011 ktorým bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 /dva/ roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods.1 Trestného zákona súd o d k a z u j e poškodeného K. D., nar.XX.XX.XXXX, bytom Dubnica nad Váhom, Centrum 91/47 s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohoto rozsudku.

F. G. D. poprel spáchanie žalovaného skutku. Na svoju obranu uviedol, že v čase skutku nebol na mieste činu. S obžalovaným Z. sa stretli okolo 21,30 hod., nakoľko sa pred tým dohodli, že vykonajú krádež sudov. Za týmto účelom požičal obžalovanému Z. oblečenie, rukavice a pajsers. Sudy sa pokúsil odcudziť obžalovaný Z., pričom on len dával pozor. Počul ako sa obžalovaný Z. snaží vylomiť dvere, aj za pomoci pajsra. Pre prítomnosť ľudí v blízkom okolí upustili od krádeže. Po nevydarenom pokuse odišiel vrátiť pajsers domov, pričom pri odchode si všimol prichádzajúceho poškodeného. Obžalovaný Z. ale zostal na mieste. Asi o 10 minút, potom čo vrátil pajsers a vybavil si telefonát, sa vrátil pred panelák, kde býval, kde stretol obžalovaného Z., ktorý mu oznámil, že našiel peňaženku. Von sa vrátil za obžalovaným Z., ktorému požičal veci. Po stretnutí pred panelákom sa spoločne vrátili k nemu do bytu, kde mu obžalovaný Z. ukázal peňaženku. Od obžalovaného Z. nedostal ani cent. Z jeho bytu spoločne odišli do baru Fun Cafe. Cestou do baru zahodil do kanálu občiansky preukaz z peňaženky. V bare ich objavili príslušníci Mestskej polície. V tom čase bol on práve na záchode, kde tikety z peňaženky odložil do sadrokartónového stropu. Urobil tak preto, aby ich mohol vrátiť oprávnenej osobe, pričom ale nezodpovedal, prečo zahodil občiansky preukaz, z ktorého mohol zistiť totožnosť osoby, ktorej mohol tikety vrátiť. Vydaním tiketov polícii si podľa svojho názoru splnil občiansku povinnosť.

Obžalovaný K. Z. priznal, že sa stal žalovaný skutok, ale nie tak ako je uvedené v obžalobe. S obžalovaným D. sa stretol asi o 20,30 hod. pri bare Fun Cafe, kde sa dohodli na krádeži sudov. Na tento účel mu obžalovaný D. požičal oblečenie - čierne tepláky a mikinu, a pajsers. Pri samotnej krádeži obžalovaný D. stal cez cestu a sledoval okolie. Samotnú krádež realizoval on, pričom sa dvere snažil najprv vytlačiť rukami a potom aj pajsrom. Po neúspešnom pokuse sa vrátil na druhú stranu k obžalovanému D., ktorému vrátil pajsers, a ktorý sa vybral smerom k bytovkám. On šiel smerom ku Kristíne, kde pri kruháči zbadal poškodeného v podnapitom stave. V tom čase bol obžalovaný už preč. Poškodeného začal sledovať s úmyslom ho okradnúť. Pri útoku poškodeného dvakrát udrel a z vrecka mu zobral peňaženku. Počas úteku z miesta činu vytiahol peniaze, ktoré si ponechal len pre seba. S odcudzenými vecami išiel za obžalovaným D., ktorého stretol asi po 20 minútach pred jeho bytovkou. Spoločne išli do bytu obžalovaného D., kde mu ukázal peňaženku, z ktorej vytiahol veci, a to bankomatové karty a 2 tikety. Obžalovanému D. nepovedal, že ide o veci z lúpeže. V byte u obžalovaného D. nevidel nikoho, s manželkou obžalovaného D. sa nebavil, počul len zvuk sprchy. Z bytu spoločne

odišli do baru Fun Cafe, kde ich zadržala polícia. Na vysvetlenie uviedol, že za obžalovaným D. sa vrátil, či pôjde ešte von a aby mu vrátil oblečenie.

Pre rozpory medzi výpoveďou obžalovaného z hlavného pojednávania a z prípravného konania na návrh prokurátora bol čítaná výpoveď obžalovaného Z. z prípravného konania zo dňa 27.9.2011 na č. I. 32 až 35. Z nej súd zistil, že obžalovaný Z. sa k spáchaniu žalovaného skutku priznal a usvedčoval z neho aj obžalovaného D.. Uviedol, že na návrh obžalovaného D. mali ukradnúť sudy z krčmy Poľovník v Dubnici. Na tento účel mu obžalovaný D. požičal tmavé oblečenie. On stál na protíľahlej strane cesty oproti Poľovníkovi a obžalovaný D. sa neúspešne pokúsil vypáčiť dvere. Po tomto neúspešnom pokuse mu navrhol obžalovaný D., aby urobili opitého muža, ktorý kráčal po kruháci s čím súhlasil. Opitý muž bol vo vzdialenosti asi 30 m a išiel k Hotelu Kristína, za ktorým zabočil doľava k bytovkám. Na návrh obžalovaného D., ktorý dával pozor, sa rozbehol za mužom, ktorého odzadu sotil, následkom čoho spadol. Na zemi ho dvakrát udrel do tváre a zo zadného vrečka mu vybral peňaženku a utiekol preč. Počas behu vytiahol z peňaženky bankovky, jedna sto eurovka, dve desať eurovky a jedna päť eurovka, pričom z peňaženky vypadli mince. Potom obaja bežali domov k obžalovanému D., kde peňaženku otvorili. Boli v nej tikety, doklady a bankomatové karty. Obžalovaný D. si ponechal 2,5 € a doklady. Potom čo sa u obžalovaného D. prezliekol, išli ešte do baru Fun Cafe, kde ich ziasťila polícia. V tom čase bol obžalovaný D. na záchode.

Rozdiely vo výpovediach obžalovaný Z. odôvodnil s poukazom na psychický a fyzický nátlak voči nemu zo strany polície.

Pri konfrontácii medzi oboma obžalovanými zo dňa 27.9.2011 na č. I. 54 až 56 z prípravného konania obaja obžalovaní zostali na svojich výpovediach z prípravného konania, t.j. obžalovaný D. popieral spáchanie skutku a obžalovaný Z. sa k jeho spáchaniu priznal a usvedčoval súčasne obžalovaného D..

Zo spáchania žalovaného skutku boli obžalovaní usvedčení výpoveďami svedkov, listinnými dôkazmi a ostatnými vykonanými dôkazmi.

Poškodený K. D. vypovedal, že v žalovaný deň okolo polnoci pri návrate z podniku Doors bol asi 10 metrov od činžiaku, kde býva, prepadnutý neznámym jedným útočníkom. Pri útoku bol sotý odzadu a utŕžil údery do tváre. Po páde na zem mu útočník zo zadného vrečka zobral peňaženku. K popisu páchatel'a, ktorý mal na hlave kapučňu, sa nevedel bližšie vyjadriť. Na mieste činu alebo v jeho okolí nevidel ani jedného z obžalovaných. Pri lúpeži mu boli spoločne s peňaženkou odcudzené tikety, bankomatové karty, asi 200 €, občiansky preukaz a karty poisťovne. V dôsledku útoku bol 2 mesiace PN. Na ošetrovanie vynaložil 250 €, ktoré si uplatnil ako nárok na náhradu škody.

Po upozornení zo strany obhajcu, že v prípravnom konaní uviedol, že mal pri sebe len 130 €, poškodený odpovedal, že aj keď presnú sumu nevie, bolo mu vrátených 130 €.

Svedkyňa Z. Z., bývalá družka obžalovaného D. vypovedala, že dňa 26.9.2011 okolo 21,30 hod. išli obaja obžalovaní von. Po asi jednej hodine sa obaja vrátili aj s peňaženku, ktorú mal nájsť obžalovaný Z. počas toho ako si odskočil z baru. V peňaženke, s ktorou prišiel obžalovaný Z., boli stávkové tikety, bankomatové karty a iné malé karty. Po ich príchode bola s oboma obžalovanými v jednej miestnosti. V čase skutku žila v spoločnej domácnosti s obžalovaným D., s ktorým má spoločné dieťa.

Z výpovede svedka A. A., príslušníka Mestskej polície v Dubnici nad Váhom, súd zistil, že poškodený im oznámil jeho prepadnutie, na čo išli na miesto činu a privolali štátnu políciu. Pri preverovaní okolia bol jediným otvoreným podnikom bar Fun Cafe, kde našli oboch obžalovaných, ktorí popreli spáchanie žalovaného skutku. Zúčastnil sa použitia služobného psa, kde spolu so psovodom išli okolo hotela Kristína k výškovým panelákom, presnejšie k paneláku 99, kde pes vybehol na schodisko, a následne okolo paneláku 98 k baru Fun Cafe a späť k paneláku 99 na 3. poschodie.

Svedok X. Z., príslušník polície v Dubnici nad Váhom - psovod, potvrdil, že stopovania za zúčastnil príslušník MsP v Dubnici nad Váhom. Psa nasadil asi 1 meter od miesta krvavého flaku. Pes ich viedol okolo hotela Kristína k obytnému domu na adrese Centrum II č. 99, odkiaľ stopa viedla k pohostinstvu FUN CAFE. Spresnil, že stopa do činžiaku CII / 99 ale nevedla. Aj keď sa išli pozrieť so psom do činžiaku,

pes stopu nenašiel. Vyjadrenie v zápise o použití služobného psa o priznaní sa oboch obžalovaných spísal na základe oznámenia príslušníka MsP.

Svedok Z. S., príslušník PZ SR v Dubnici nad Váhom, uviedol, že bol vyslaný stálou službou na miesto činu, kde už boli dvaja príslušníci Mestskej polície. Po vypočutí poškodeného o jeho lúpežnom prepadaní vyžiadali výjazdovú skupinu, v rámci ktorej prišiel aj psovod, ktorého pes zachytil stopu.

Podľa uznesenia OR PZ v Tn zo dňa 18.10.2011 na č. I. 62 bola poškodenému vrátená hotovosť 129,50 €.

Zo zápisnice z ohliadky miesta činu zo dňa 27.9.2011 na č. I. 76 vyplynulo, že skutok sa stal v Dubnici nad Váhom, Centrum II, pred prvých vchodom zľava z päť vchodového obytného domu 47, kde boli objavené dva zuby poškodeného.

Napadnutie poškodeného a utrpené poranenia potvrdzuje aj lekárska správa - hlásenie úrazu zo dňa 29.9.2011 na č. I. 89 a 90.

Z vykonaných a vyhodnotených dôkazov mal súd preukázané, že obžalovaní spáchali žalovaný skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohoto rozsudku. Zo spáchania žalovaného skutku boli usvedčení hlavne priznaním obžalovaného Z., ktoré učinil počas výsluchu a konfrontácie v prípravnom konaní, kde usvedčoval aj obžalovaného D.. Uvedené výpovede obžalovaného Z. z prípravného konania súd vyhodnotil ako pravdivé. V nich podrobne popísal okolnosti lúpeže ako aj ostatné okolnosti, ktoré jej predchádzali, resp. po nej nasledovali. Ním popísané okolnosti skutku sa pritom zhodujú s opisom lúpeže poškodeným. Zhoda ich výpovedí sa týka tak času a miesta lúpeže, ale aj samotného priebehu útoku odzadu a následných úderov do tváre poškodeného, vrátane oblečenia útočníka, ktorý mal na hlave kapucňu.

Priznanie obžalovaného Z. z prípravného konania bolo následne potvrdené aj výpoveďou svedkyne Z.. Uvedená svedkyňa, s ktorou v čase skutku žil obžalovaný D. v spoločnej domácnosti, zhodne potvrdila, že v ten večer prišli obaja obžalovaní súčasne k ním do bytu bez toho, aby ich spoločnému príchodu predchádzal samostatný príchod obžalovaného D.. Tiež uviedla, že bola s oboma obžalovanými po ich návrate v jednej miestnosti. Tieto skutočnosti tak vyvracajú obranu obžalovaného D., ako aj v podstatných bodoch spochybňujú výpoveď obžalovaného Z. z hlavného pojednávania.

Nepriamo pravdivosť prvej výpovede obžalovaného Z. potvrdzuje výpoveď príslušníka MsP v Dubnici nad Váhom, svedka A., ktorý sa zúčastnil použitia policajného psa pri stopovaní, ale aj výpoveď policajného psovoda, svedka Z., ktorý vo svojej výpovedi opísal trasu stopovania služobným psom. Miesta, kde služobný pes zachytil stopu, sa pritom zhodovali tak s miestom, kde sa stal žalovaný skutok, ako aj s miestom, kde v tom čase býval obžalovaný D., a nakoniec aj s miestom, kde boli obaja obžalovaní zadržaní.

Na základe popísaných usvedčujúcich dôkazov preto súd neuveril zmenenej výpovedi obžalovaného Z. z hlavného pojednávania, ktorou vyvíňoval obžalovaného D. zo spáchania žalovaného skutku s poukazom na to, že tento nemal vedomosť, že ulúpené veci pochádzajú z trestnej činnosti, vrátane jeho tvrdení o vynútenom priznaní. A práve uvedená nevedomosť bola jadrom obrany obžalovaného D. brániaceho sa argumentáciou, že v čase skutku nebol na mieste činu.

V tejto súvislosti súd poukazuje na konanie obžalovaného D., ktorý po vykonanej lúpeži zahodil občiansky preukaz poškodeného a tikety z peňaženky „odložil“ na toalete pohostinstva FUN CAFE do sádro - kartónového stropu v spojení s jeho vyjadrením na hlavnom pojednávaní, že vydaním tiketov polícii si splnil občiansku povinnosť. Z pohľadu súdu sa takéto jeho konanie javí ako nanajvýš nelogické, ba dalo by sa povedať až ako tzv. zlý vtip. Nelogickosť postupu obžalovaného a jeho pochybný úmysel vyplýva z faktu, že zahodil občiansky preukaz, z ktorého mohol zistiť totožnosť osoby, ktorej tak mohol vrátiť nielen tikety, ale aj ostatné veci z peňaženky. Preto má súd pochybnosti o poctivosti úmyslov obžalovaného D..

Konfrontujúc obe výpovede obžalovaného Z. s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, je súd toho názoru, že výpoveď obžalovaného Z. z prípravného konania, ktorá sa zhoduje s výpoveďami vyššie

uvedených svedkov, ktoré súd vyhodnotil ako pravdivé, vzájomne si neodporujúce a logické, a korešponduje aj s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi, je preto pravdivá a uveril jej.

Vo vzťahu k prvotnej výpovedi obžalovaného Z. a ostatným vykonaným usvedčujúcim dôkazom súd preto obranu obžalovaného D. vyhodnotil ako nehodnovernú a nepravdivú.

Na základe objasneného skutkového stavu súd zistil, že obaja obžalovaní po predchádzajúcej dohode a spôsobom uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku spáchali žalovaný skutok, teda spoločným konaním za pomoci násilia za zmocnili cudzej veci, čím spôsobili škodu na majetku poškodeného D., vrátane ujmy na zdraví poškodeného. Nakoľko vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že pri skutku bolo poškodenému odcudzená hotovosť minimálne vo výške 130 €, preto v tomto bode bola upravená skutková veta.

S poukazom na dosiahnutý stupeň zistenia skutkového stavu preto súd považoval doposiaľ vykonané dokazovanie za postačujúce na jednoznačné usvedčenie páchatelov žalovaného skutku a ďalších okolností dôležitých pre rozhodnutie súdu vo veci, a ostatné dôkazné návrhy preto vyhodnotil za nadbytočné a neúčelné.

Bezprostredným motívom konania obžalovaných podľa súdu bola zištnosť - úmysel získať majetkový prospech za účelom zlepšenia si životnej úrovne, o čom svedčí výpoveď obžalovaného Z.

Konanie obžalovaných bolo vedené priamym úmyslom, nakoľko chcene a vedome porušili záujem na ochrane zdravia a majetku iného.

Vzhľadom na spôsob vykonania žalovaného skutku a jeho následky, motív konania obžalovaných, a význam chránených záujmov súd vyhodnotil stupeň závažnosti konania obžalovaných ako vyšší než nepatrný.

Preto súd uznal obžalovaných vinnými zo spáchania žalovaného skutku, ktorý kvalifikoval ako zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods.1 Trestného zákona, nakoľko boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu.

Obžalovaný D. bol doteraz 3x priestupkovo riešený pre priestupky proti majetku, Podľa odpisu registra trestov bol súdne trestaný 9 krát pre majetkovú a násilnú trestnú činnosť, naposledy v roku 2008. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Obžalovaný Z. bol doteraz 1x priestupkovo riešený pre priestupok proti majetku. Súdne trestaný bol celkovo 4x, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí ako na netrestaného, v ostatných dvoch prípadoch (odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T 3/2012 zo dňa 9.1.2012, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T 196/2011 zo dňa 6.10.2011, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky) sa jedná o odsúdenie za skutky, ktoré sú v súbehu s prejednávaným žalovaným skutkom.

Pri rozhodovaní o treste súd prihliadol na účel trestu, na spôsob páchania činu a jeho následky, formu zavinenia, ako aj na pomery páchatelov, možnosti ich nápravy, ako aj na priťažujúce a poľahčujúce okolnosti.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím hlavne na prevahu priťažujúcich okolností u obžalovaného D. (§ 37 písm. m) Tr. zákona), ktorý neustále pácha prevažne majetkovú protiprávnu činnosť a predchádzajúce odsúdenia neboli pre neho dostatočným ponaučením, súd dospel k záveru, že ako recidivistovi je mu potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody pri strede trestnej sadzby, a to v trvaní 6 rokov. Pri ukladaní trestu súdu zohľadnil aj fakt, že to bol práve obžalovaný D., ktorý inicioval spáchanie žalovaného skutku.

Nakoľko obžalovaný D. bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd mu uložil povinnosť vykonať trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Čo sa týka obžalovaného Z., v jeho prípade prevládajú poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. d Tr. zákona - spáchal čin vo veku blízkom veku mladistvého, § 36 písm. l) Tr. zákona - priznal sa k trestnému činu a priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona - spáchal viac trestných činov, t.j. 2 a viac, nakoľko skutky, ktoré sú v súbehu s prejednávanej prípadom, boli kvalifikované ako trestné činy krádeže a porušovania domovej slobody, čo spolu predstavuje celkovo tri trestné činy). Z dôvodu, že predchádzajúce odsúdenia sú zahľadené, resp. ide o súbeh s prejednávanej prípadom, predchádzajúce odsúdenia súd nezohľadnil ako priťažujúcu okolnosť. Ako už bolo spomenuté, že žalovaný skutok je vo vzťahu k obžalovanému Z. v súbehu s vyššie uvedenou trestnou činnosťou obžalovaného, za ktorú bol právoplatne odsúdený. Z tohto dôvodu v jeho prípade súd ukladal súhrnný trest podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona ako najprísnejšie posudzovaného trestného činu zo zbierajúcej sa trestnej činnosti, za ktorú zákon ukladá trest odňatia slobody v rozpätí od 3 rokov do 8 rokov. Pri úprave trestnej sadzby súd pred tým ako asperačne zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby, vykonal z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností úpravu - zníženie hornej hranice trestnej sadzby, nakoľko uvedený postup z dôvodu zníženia základu pre uplatnenie asperačnej zásady je pre obžalovaného najpriateľnejší. Týmto postupom súd dospel k výsledku, že stredom zvýšenej trestnej sadzby a súčasne dolnou hranicou rozpätia, v rámci ktorého súd mohol ukladať trest, je trest vo výmere 5 rokov, 8 mesiacov a 20 dní. Preto súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere pri dolnej hranici novoupravenej sadzby, a to vo výške 5 rokov a 9 mesiacov.

Súd pri rozhodovaní o ukladaní trestu zvažoval aj možnosť mimoriadneho zníženia trestu. Dospel však k záveru, že v danom prípade nie sú dané žiadne zákonné mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali takýto postup. Súd pritom zohľadnil aj správanie a postoj obžalovaného Z., ktorý po úplnom priznaní ku skutku a usvedčovaní obžalovaného D., nevysvetliteľne a nedôvodne zmenil svoju pôvodnú výpoveď. Uvedené nemožno vysvetľovať ani ako rozpor s faktom, že súd obžalovanému priznal ako poľahčujúcu okolnosť to, že sa priznal. Je potrebné si uvedomiť, že túto poľahčujúcu okolnosť súd vzal do úvahy až potom, čo na základe vykonaného dokazovania vyhodnotil jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní ako nepravdivú a preto v konečnom dôsledku súd vychádzal z usvedčujúcej výpovedi z prípravného konania, v ktorej sa priznal ku spáchaniu žalovaného skutku.

Nakoľko obžalovaný Z. nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd mu uložil povinnosť vykonať trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Nakoľko poškodený si nárok na náhradu škody neuplatnil riadne a včas, bol so nárokom odkázaný na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Trenčín do 15 dní odo dňa jeho oznámenia.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.